

længe har været ønsket af dem, og jeg anseer det derfor ogsaa for fortjenstligt, at der ved en Lov aabnes dem Udgang til at faae saadanne Vedtægter. Saadanne Duffer have ikke kunnet imødekommes tidligere, netop fordi der saanedes en Lov. Men jeg maa paa den anden Side sige, at det forekommer mig at være Mere, end der maaffee egentlig er Grund til at gjøre, naar der fra Lovgivningsmagtens Side nu tages en almindelig Bestemmelse om, at enhver By i Landet skal have en ny Politivedtægt, enten det efter de stedlige Forhold ansees fornødent eller ikke. Jeg vilde ansee det for rettere, om man med Hensyn til Vedtægter angaaende den communale og offentlige Orden fulgte en lignende Vej som den, der i sin Tid blev fulgt for Sundhedsvedtægter i Loven af 12te Januar 1858, i hvilket Forhold man endog senere er kommen til det Punkt at lade det afhænge af de vedkommende Byers eget Ønske, om de vilde have særlige Sundhedsvedtægter eller ikke. Jeg troer, at det da vil vise sig, at de større Byer nok ønske at faae Politivedtægter, forsaavidt de kunne faae dem affattede paa en saadan Maade, som ansees for stemmende med de stedlige Forhold, medens man i de mindre Byer maaffee vil ansee noget saa Omstændeligt som det, der maa antages at ville udgaae af dette Lovforslag, for ikke egentlig at være det, som passer. Med Hensyn til selve Tilveiebringelsen af de her omhandlede Vedtægter skulde jeg derfor mene, at en lignende Vej som den, man har fulgt i den nævnte Lov af 1858, maatte være det Rette, saaledes, at Byraadet efter Forhandling med Overautoriteterne maatte komme overeens om en Vedtægt, saaledes, som Communen fandt det stemmende med sit Læve, og forsaavidt en saadan Overeenskomst ikke kom istand, vilde Byen blive uden Vedtægt indtil videre. Derved ville de Anker, som efter min Mening med Røie kunne rettes mod det første Stykke af § 3, falde bort, og jeg skal tilføie, at jeg for mit Vedkommende aldrig kunde ansee det for rigtigt, at Byerne skulde underkaste sig Vedtægter, affattede uden ligesremt frit Samtykke fra Byraadets Side. Naar der ikke kan tilveiebringes Enighed mellem Byraadet og de øvre

Autoriteter om Vedtægtens Indhold, saa bør dette efter min Formening være et fulgyldigt Vidnesbyrd om, at Trangen til en ny, videregaaende Bestemmelse, end hvad nu er gjældende, ikke i høi Grad er tilstede, og da synes det mig heller ikke at være paa sin Plads at sætte et saa stort Apparat igang; thi man maa jo huske paa, at det er overordentlig smaa Byer og overordentlig smaa Forhold, der her kunne være Tale om, Forhold, som paa ingen Maade ere større end de paa Landet. Hvis man paa saadanne Steder tvinger for smaaelige Bestemmelser ind, gaaer det som med Sundhedsvedtægterne, at Folk og Autoriteter blive kjede af dem, og de blive et dødt Bogstav. — Med Hensyn til nogle enkelte Punkter i det foreliggende Lovforslag skal jeg tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger, idet jeg dog strax skal sige, at de Betragtninger, jeg anstiller, selvfølgelig væsentligt anstilles fra et communalt Standpunkt, hvorefter jeg med Hensyn til selve Retsprinciperne, altsaa nærmest de Punkter, der findes i andet og tredje Afsnit, ikke skal anmasse mig en saadan overlegen Indsigt, at jeg skulde give Bidrag i egentlig juridisk Retning. Jeg skal da tillade mig at bemærke, at det forekommer mig at være en mindre heldig Bestemmelse, som er truffen i § 4 med Hensyn til Vedtægternes Omraade; det forekommer mig, at der vil komme Vanskeligheder frem med Hensyn til Kommunernes Omraade og de deraf flydende Rettigheder og Forpligtelser i det Hele taget. Der staaer i § 4, at Vedtægten tillige skal gjælde for de til Kjøbstadens Grund stødende eller deraf omsluttede Landdistricter, som ere eller som maatte blive henlagte under dens Jurisdiction. Med Hensyn hertil maa jeg i Almindelighed udtale, at jeg anseer det for at være saare uheldigt, at der gives Territorier, hørende til Landdistricterne, der ere saaledes beliggende og beboede, at de ere lige med den tilstødende By, at de burde betragtes som Bydistricter, uden egentlig at være det. Det er imidlertid efter min Mening ingenlunde den rette Maade at afhjælpe det Savn paa, naar man stykkevis, med Hensyn til enkelte Ting, vil indlemme dem under Byens Omraade, og derimod ikke i andre. Derjom man skal have saadanne Districter til